

17.6.2011

A7-0183/ 001-001

POPRAWKI 001-001

Poprawkę złożyła Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdanie

Elisa Ferreira

A7-0183/2011

Zapobieganie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie

Propozycja rezolucji (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

POPRAWKI PARLAMENTU*
do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR .../2011

w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego *art. 121 ust. 3 i art. 121 ust. 6 w powiązaniu z art. 148 ust. 3 i 4 oraz art. 136,*

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol **█** sygnalizuje skreślenia.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (1) **Koordinacja** polityki gospodarczej państw członkowskich w Unii powinna *się odbywać w kontekście ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej i wytycznych dotyczących zatrudnienia z myślą o realizacji celów Unii zdefiniowanych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i spełnieniu wymogów przewidzianych w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz powinna* zapewniać poszanowanie zasad przewodnich dotyczących stabilnych cen, zdrowych *i trwałych* finansów publicznych i warunków pieniężnych oraz trwałej równowagi płatniczej.
- (1a) **Celem** zdecydowanej koordynacji gospodarczej musi być *ustanowienie stabilnej unii gospodarczej i społecznej opartej na zasadach procedury wspólnotowej.*
- (1b) **Rynek wewnętrzny**, o którym mowa w TFUE, powinien działać na rzecz *trwałego rozwoju Unii w oparciu o zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, wysoce konkurencyjną społeczną gospodarkę rynkową, zmierzając do pełnego zatrudnienia i spójności społecznej, a także w oparciu o wysoki poziom ochrony i poprawę jakości środowiska naturalnego.*
- (1c) **Na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2010 r.** Rada Europejska przyjęła nową strategię w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu – strategię „Europa 2020” – *dzięki której UE będzie mogła wyjść z kryzysu silniejsza, a jej gospodarka będzie ukierunkowana na inteligentny, trwały wzrost, sprzyjający integracji społecznej, któremu towarzyszyć będzie wysoki poziom zatrudnienia, produktywność i spójność społeczna. Rada Europejska postanowiła również rozpocząć w dniu 1 stycznia 2011 r. europejski okres oceny koordynacji polityki, aby pozwolić państwom członkowskim na skorzystanie z wczesnej koordynacji na szczeblu Unii oraz umożliwić wzmocniony nadzór, a także jednoczesną ocenę zarówno środków budżetowych, jak i reform strukturalnych wspierających wzrost i zatrudnienie.*
- (1d) **W art. 121 ust. 2 TFUE** przewidziano możliwość przyjęcia ogólnych kierunków polityk gospodarczych, a w art. 148 ust. 2 TFUE przewidziano możliwość przyjęcia wytycznych dotyczących zatrudnienia.
- (1e) **W celu opracowania** skoordynowanej strategii w dziedzinie zatrudnienia, o której mowa w TFUE, państwa członkowskie i Unia powinny prowadzić działania zgodnie z zasadami przewodnimi *wspierania wykwalifikowanej, przeszkolonej i zdolnej do dostosowania się siły roboczej oraz rynków pracy reagujących na zmiany gospodarcze.*
- (2) **Istnieje potrzeba** wyciągnięcia wniosków z *doświadczeń zdobytych w czasie pierwszego dziesięciolecia funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej, a zwłaszcza potrzeba ustanowienia ulepszonych ram zarządzania gospodarczego w Unii, które powinny opierać się na mocniejszym zaangażowaniu krajowym.*
- (2a) **Utworzenie i utrzymanie** dynamicznego rynku wewnętrznego powinno być uznawane za *element właściwego i sprawnego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.*
- (2b) **Ulepszone ramy** zarządzania gospodarczego powinny opierać się na szeregu *wzajemnie powiązanych i spójnych strategii politycznych na rzecz zrównoważonego wzrostu, takich jak: unijna strategia na rzecz wzrostu i zatrudnienia, europejski okres oceny na rzecz silniejszej koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej, skuteczna procedura zapobiegania przekraczaniu pozycji budżetowych i ich korygowania (pakt stabilności i wzrostu), solidne ramy zapobiegania zaburzeniom równowagi*

- makroekonomicznej i ich korygowania, większa regulacja rynku finansowego i nadzór nad nim.*
- (2c) *Potrzebne jest całościowe i zintegrowane rozwiązanie problemu kryzysu zadłużenia strefy euro, ponieważ podejście fragmentaryczne jak dotąd nie sprawdziło się.*
- (2d) *W celu zwiększenia wzrostu gospodarczego i wsparcia celów strategii „Europa 2020” niewykorzystane środki na płatności powinny zostać przesunięte na wspólne programy ukierunkowane na wzrost, konkurencyjność i zatrudnienie, możliwości pożyczkowe Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz utworzenie rynku obligacji projektowych należy wykorzystać do zachęcenia innych instytucji finansowych i inwestorów prywatnych na rynku kapitałowym, takich jak fundusze emerytalne i zakłady ubezpieczeń, do przekazania funduszy na finansowanie projektów europejskich.*
- (2e) *Lepsze zarządzanie gospodarcze powinno iść w parze ze wzmocnieniem legitymacji demokratycznej tego rodzaju zarządzania w UE, co należy osiągnąć poprzez silniejsze i wcześniejsze zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych we wszystkie procedury koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej.*
- (2f) *Europejski okres oceny koordynacji polityki gospodarczej powinien odgrywać istotną rolę we wdrażaniu wymogu zawartego w art. 121 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym państwa członkowskie uznają swoją politykę gospodarczą za przedmiot wspólnego zainteresowania i odpowiednio koordynują strategię w ramach tejże polityki. Przejrzystość, odpowiedzialność i niezależny nadzór stanowią integralną część wzmocnionego zarządzania gospodarczego. Na odpowiednich etapach procedur koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej Rada i Komisja powinny przedstawiać i podawać do wiadomości publicznej uzasadnienie przyjętych stanowisk i decyzji.*
- (2g) *Komisja powinna odgrywać ważniejszą i bardziej niezależną rolę w procedurze wzmocnionego nadzoru, jeżeli chodzi o oceny dotyczące danego państwa członkowskiego, monitorowanie, inspekcje, zalecenia i ostrzeżenia. W szczególności należy ograniczyć rolę Rady w procesie nakładania ewentualnych sankcji, a Rada powinna głosować na zasadzie odwróconej większości kwalifikowanej, kiedy tylko jest to możliwe na mocy TFUE. W głosowaniu nie powinien uczestniczyć członek Rady reprezentujący dane państwo członkowskie oraz państwa niestosujące się do zaleceń Rady dotyczących podjęcia działań naprawczych zgodnie z paktem stabilności i wzrostu lub dotyczących rozwiązania problemu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej.*
- (3) *W szczególności należy poszerzyć zakres nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, który nie powinien ograniczać się do nadzoru budżetowego, aby zapobiegać powstawaniu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i słabości gospodarki w Unii. ■*
- (3a) *Zaburzenia równowagi wewnętrznej należy poddać analizie w badaniu dotyczącym zaburzeń równowagi makroekonomicznej, obejmującym dług prywatny i publiczny, jego zmiany w czasie oraz przyczyny jego powstania (krajowe lub międzynarodowe), a także zaległe płatności państwa, zwłaszcza ze strony sektora publicznego i dużych korporacji wielonarodowych, na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw.*

- (3b) *Rozwój sytuacji na rynku wewnętrznym należy również poddawać analizie z uwzględnieniem związku pomiędzy płacami a produktywnością na rynku pracy oraz istniejących barier prawnych, które nie pozwalają na bezpośrednią i swobodną współpracę pomiędzy przedsiębiorstwami a pracownikami.*
- (4) W celu zapewnienia pomocy w usuwaniu takich zaburzeń równowagi *i słabości gospodarki* konieczne jest opracowanie *bardziej zintegrowanego podejścia gospodarczego i społecznego* oraz procedury, która będzie szczegółowo ustalona w ustawodawstwie.
- (4a) *W niniejszym rozporządzeniu nie rozpatruje się obecnej sytuacji w perspektywie krótkoterminowej, lecz raczej w perspektywie średnio- i długoterminowej przy zastosowaniu podejścia strukturalnego.*
- (4b) *Ramy zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania oraz kompletne ramy zarządzania gospodarczego powinny uzupełniać unijną strategię na rzecz wzrostu i zatrudnienia, której celem jest zwiększenie konkurencyjności i stabilności społecznej Unii, a także powinny być zgodne z tą strategią. Jednak w ramach tych wzajemnych powiązań nie powinno się przewidywać wyłączeń ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia ani paktu stabilności i wzrostu.*
- (4c) *Stały mechanizm kryzysowy powinien zostać przyjęty w drodze zwykłej procedury ustawodawczej, a inspiracją dla niego powinna być metoda unijna, tak aby z jednej strony zwiększyć zaangażowanie Parlamentu i wzmocnić odpowiedzialność demokratyczną, a z drugiej wykorzystać wiedzę, niezależność i bezstronność Komisji.*
- (4d) *Wahania rynków oraz kursy obligacji rządowych niektórych państw członkowskich, których walutą jest euro, wymagają podjęcia zdecydowanego działania w celu obrony stabilności euro.*
- (4e) *Środki przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być w pełni zgodne z postanowieniami przekrojowymi TFUE, a mianowicie art. 7, 8, 9, 10 i 11 TFUE, art. 153 ust. 5 TFUE, a także z protokołem (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, stanowiącym załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.*
- (5) Nadzór wielostronny, o którym mowa w art. 121 ust. 3 i 4 *TFUE*, należy uzupełnić o przepisy szczególne dotyczące wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki*, zapobiegania im i ich korygowania, *które to przepisy należy koniecznie włączyć do rocznego wielostronnego cyklu nadzoru. Zaburzenia równowagi makroekonomicznej definiuje się jako sytuacje, w których państwo członkowskie doświadcza wysokiego deficytu na rachunku obrotów bieżących, znaczącej utraty konkurencyjności, wysokiego i nietypowego wzrostu cen aktywów, znacznego pogorszenia sytuacji w odniesieniu do zadłużenia zewnętrznego, zadłużenia sektora prywatnego lub publicznego lub też znaczącego ryzyka wystąpienia powyższych zjawisk.*
- (6) Procedura ta powinna *uruchomić mechanizm* ostrzegania, *mający* na celu wczesne wykrywanie narastających zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki*. Jej podstawą *powinno być stosowanie orientacyjnej i przejrzystej tabeli wskaźników, zawierającej orientacyjne wartości progowe, w połączeniu z analizą ekonomiczną.*

- (7) *Aby tabela wskaźników skutecznie funkcjonowała jako podstawa ulepszanego nadzoru makroekonomicznego*, powinna obejmować ograniczony zestaw *realnych i nominalnych* wskaźników ekonomicznych, finansowych *i strukturalnych*, istotnych dla wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, oraz odpowiednie orientacyjne wartości progowe. *Symetria w interpretacji liczbowych wartości progowych oznacza, że zbyt wysokie pozytywne lub negatywne wartości oraz rozbieżny rozwój podobnych wskaźników w poszczególnych państwach członkowskich będą skutkować przeprowadzeniem dokładniejszej analizy.* Zestaw wskaźników wchodzących w skład tabeli *powinien* być z czasem modyfikowany, *tak aby dostosować go do zmiennego charakteru zaburzeń równowagi makroekonomicznej*, między innymi stosownie do zmieniających się zagrożeń dla stabilności makroekonomicznej bądź ułatwionego dostępu do odpowiednich danych statystycznych. *Nie należy postrzegać wskaźników jako celów polityki gospodarczej, lecz jako narzędzia pozwalające na uwzględnienie zmieniającego się charakteru zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii Europejskiej.*
- (7a) *Dokonując szczegółowej oceny, należy uzupełnić wskaźniki zaburzeń równowagi makroekonomicznej głównymi wskaźnikami w ramach nadzoru makrostrukturalnego przewidzianego w unijnej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem głównych celów strategii (zatrudnienie, innowacja, edukacja, integracja społeczna, klimat i energia).*
- (7b) *Symetryczne kryteria nie będą brane pod uwagę przy nakładaniu kar za nadwyżki i deficyt w handlu.*
- (8) Przekroczenie jednej lub kilku orientacyjnych wartości progowych nie musi koniecznie oznaczać narastania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, ponieważ polityka gospodarcza powinna uwzględniać wzajemne powiązania między zmiennymi makroekonomicznymi. *Nie należy wyciągać wniosków z automatycznego odczytu tabeli wskaźników: za sprawą analizy ekonomicznej wszystkie informacje, zarówno pochodzące z tabeli, jak i spoza niej, powinny zostać przedstawione w odpowiedniej perspektywie i uwzględnione w kompleksowej analizie, a w związku z tym analiza zaburzeń równowagi powinna w szczególności określać etap cyklu koniunkturalnego danego państwa członkowskiego, a także potencjalne skutki uboczne, które zaburzenia te wywołują w innym państwie członkowskim, w strefie euro lub w całej Unii Europejskiej.*
- (9) Na podstawie procedury wielostronnego nadzoru i mechanizmu ostrzegania Komisja powinna *w ramach wstępnej oceny* wskazać państwa członkowskie, dla których należy sporządzić szczegółową ocenę sytuacji. *Dokonywanie takiej szczegółowej oceny nie powinno wiązać się z domnianiem występowania nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej.* Ocena taka obejmować powinna dogłębną analizę przyczyn zaburzeń równowagi *oraz zdolności danego państwa członkowskiego podlegającego ocenie do ich usunięcia.* *Szczegółową ocenę sytuacji należy uważać za standardową procedurę w fazie diagnozy.*
- (10) Procedura monitorowania niekorzystnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki oraz* ich korygowania, obejmująca elementy prewencyjne i naprawcze, wymagać będzie rozszerzonych narzędzi nadzoru, opartych na narzędziach stosowanych w ramach procedury nadzoru wielostronnego. *Powinny* one obejmować rozszerzone inspekcje nadzoru *i kontrole statystyk* prowadzone przez Komisję w państwach członkowskich *wraz z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), gdy*

inspekcje te dotyczą państw członkowskich, których walutą jest euro, lub państw członkowskich przyjętych do ERM II, oraz obowiązek przedstawiania dodatkowych sprawozdań przez dane państwo w przypadku poważnych zaburzeń równowagi, w tym zaburzeń i słabości gospodarki zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej. Z uwagi na to, że celem tych inspekcji powinno być uzyskanie szczegółowego i zrównoważonego obrazu sytuacji makroekonomicznej, do dialogu należy aktywnie angażować partnerów społecznych i inne zainteresowane podmioty na szczeblu krajowym.

- (11) W ramach oceny zaburzeń równowagi należy uwzględnić, na ile są one poważne, w jakim zakresie można je uznać za nie do utrzymania oraz jakimi gospodarczymi i finansowymi skutkami ubocznymi grożą w innych państwach członkowskich. *Należy zwrócić szczególną uwagę na państwa członkowskie o wysokim deficycie na rachunku obrotów bieżących i słabej konkurencyjności.* Należy także wziąć pod uwagę zdolność dostosowawczą gospodarki danego państwa członkowskiego oraz jego stosowanie się w przeszłości do zaleceń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych zaleceń wydanych na podstawie art. 121 *TFUE* w ramach wielostronnego nadzoru, zwłaszcza do ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii.
- (11a) *Ocena zaburzeń równowagi powinna uwzględniać cele strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz konieczność stosowania takiej strategii jako instrumentu sprzyjającego zrównoważonej spójności wewnętrznej, co przyczyni się do uczynienia z Unii najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Pod uwagę należy brać średnioterminowy wzrost gospodarczy i podstawowe cele dotyczące równowagi krajów będących w fazie „nadrabiania zaległości”.*
- (11b) *Należy wziąć pod uwagę przyczyny strukturalne zaburzeń równowagi, które wiążą się z ryzykiem naruszenia stabilności finansowej danego państwa członkowskiego lub mają wpływ na stabilność gospodarczą i finansową Unii.*
- (11c) *Ocena zaburzeń równowagi powinna uwzględniać cele dotyczące równowagi finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej oraz potrzebę zmniejszenia długu publicznego i pobudzania wzrostu gospodarczego.*
- (11d) *Środki zaproponowane danemu państwu członkowskiemu w celu skorygowania zaburzeń równowagi powinny uwzględniać cele strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz konieczność stosowania takiej strategii jako instrumentu sprzyjającego zrównoważonej spójności wewnętrznej, co przyczyni się do uczynienia z Unii najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Pod uwagę należy brać średnioterminowy wzrost gospodarczy i podstawowe cele dotyczące równowagi krajów będących w fazie „nadrabiania zaległości”.*
- (12) W przypadku stwierdzenia zaburzeń równowagi makroekonomicznej *lub słabości gospodarki* do danego państwa członkowskiego należy skierować zalecenia zawierające wytyczne w zakresie odpowiedniej reakcji politycznej. Reakcja polityczna danego państwa członkowskiego na zaburzenia równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki* powinna nastąpić w odpowiednim czasie i z wykorzystaniem wszystkich dostępnych narzędzi, którymi dysponują władze publiczne, *a także przy zaangażowaniu wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron na szczeblu krajowym.* Powinna ona być dostosowana do specyfiki sytuacji danego państwa członkowskiego, *być zgodna ze średnio- i długoterminową konwergencją oraz celami ujętymi w strategii Unii na rzecz*

*wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, podtrzymywać rynek wewnętrzny, wzmocnić powiązania w handlu międzynarodowym, zwiększać konkurencyjność, a także obejmować główne obszary polityki gospodarczej, w tym – stosownie do okoliczności – politykę budżetową i płacową, rynki pracy, rynki produktowe i rynki usług oraz regulacje dotyczące branży finansowej. **Zalecenia te powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 153 TFUE i zbiorowymi rokowaniami pomiędzy partnerami społecznymi w każdym państwie członkowskim.***

- (12a) *W tym względzie Rada i Komisja powinny uwzględniać rolę partnerów społecznych, zwłaszcza prawo do zbiorowych rokowań, i mogą one zwrócić się do nich z prośbą o pomoc przy propagowaniu właściwych działań zmierzających do złagodzenia skutków zaburzeń równowagi.*
- (13) *Wczesne ostrzeżenia i zalecenia kierowane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego do państw członkowskich lub do Unii dotyczą zagrożeń o charakterze makrofinansowym. **Powinny** one również uzasadniać **odpowiednią integrację tabeli wskaźników oraz** podjęcie **przez Komisję** działań następczych w kontekście nadzoru nad zaburzeniami równowagi **i słabościami gospodarki. Należy ściśle przestrzegać zasad autonomii i poufności Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.***
- (14) *W przypadku stwierdzenia poważnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i słabości gospodarki**, w tym zaburzeń **i słabości** zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej, należy wszcząć procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, która może obejmować skierowanie zaleceń do danego państwa członkowskiego, dodatkowe wymogi w zakresie nadzoru i monitorowania, a w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro – możliwość egzekwowania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [.../...] w przypadku uporczywego niepodejmowania działań naprawczych.*
- (15) *Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęta zostanie procedura nadmiernego zaburzenia równowagi, powinno opracować plan działań naprawczych, w którym przedstawi szczegóły działań mających na celu wdrożenie zaleceń Rady. Plan działań naprawczych powinien **odzwierciedlać charakter zaburzeń równowagi, ograniczać się do aspektów politycznych będących pod prawowitą kontrolą organów rządowych i** obejmować harmonogram realizacji przewidywanych środków. Plan powinien zostać zatwierdzony przez Radę na podstawie sprawozdania Komisji **i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego.***
- (15a) ***Przepisy niniejszego rozporządzenia są w pełni zgodne z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z klauzulami horyzontalnymi TFUE, a mianowicie z art. 7, 8, 9, 10 i 11 TFUE, z Kartą praw podstawowych oraz z postanowieniami protokołu (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, załączonym do traktatów, a także z art. 153 ust. 5 TFUE.***
- (15b) ***Aby zapewnić wiarygodność i identyfikację krajową, Rada, omawiając i przyjmując konkluzje i zalecenia dotyczące tych ważnych kwestii, które mają wpływ na interesy Unii i jej obywateli, powinna zbierać się i obradować publicznie.***
- (15c) ***w odniesieniu do tabeli wskaźników należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności akty delegowane są niezbędne do przygotowania wykazu odpowiednich wskaźników, które zostaną uwzględnione w tabeli, oraz do dostosowania składu wskaźników, wartości***

progowych oraz zastosowanej metodyki. Szczególnie ważne jest, aby w trakcie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów.

- (16) Ponieważ cel, jakim są skuteczne ramy wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki* oraz zapobiegania im, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na głębokie współzależności natury handlowej i finansowej pomiędzy nimi oraz ze względu na skutki uboczne polityki gospodarczej poszczególnych krajów dla Unii i całej strefy euro, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,
- (16a) *Stosując niniejsze rozporządzenie, Rada i Komisja powinny w pełni uwzględnić rolę parlamentów krajowych i partnerów społecznych, a także respektować różnice w systemach krajowych, dotyczących np. kształtowania płac. W szczególności należy brać pod uwagę art. 152 i 153 TFUE oraz art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 153 ust. 5 art. 153 nie ma zastosowania do wynagrodzeń, ani do prawa zrzeszania się, ani do prawa strajku, ani do prawa lokautu.*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1 Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowe przepisy w zakresie wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii, zapobiegania im oraz ich korygowania. *Rozporządzenie nie ma wpływu na korzystanie z praw podstawowych uznawanych w państwach członkowskich i przez prawo Unii. Rozporządzenie nie ma również wpływu na prawo do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych i podejmowania akcji protestacyjnych zgodnie z prawem krajowym i praktykami krajowymi, które są zgodne z prawem Unii.*

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) „zaburzenia równowagi” oznaczają *każdą tendencję mogącą spowodować* rozwój sytuacji makroekonomicznej, który ma lub może mieć niekorzystny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie gospodarki państwa członkowskiego lub unii gospodarczej i walutowej, lub całej Unii;
- (b) „nadmierne zaburzenia równowagi” oznaczają poważne zaburzenia równowagi, w tym zaburzenia zagrażające prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej.

ROZDZIAŁ II WYKRYWANIE ZABURZEŃ RÓWNOWAGI I SŁABOŚCI GOSPODARKI

Artykuł 3 Tabela wskaźników

1. Komisja po konsultacji z państwami członkowskimi i *Parlamentem Europejskim* opracowuje orientacyjną tabelę wskaźników, mającą ułatwić wczesne stwierdzanie i monitorowanie zaburzeń równowagi.
2. Tabela *składająca* się ze zbioru *odpowiednich i uznanych statystycznych* wskaźników makroekonomicznych i *strukturalnych pozwala na dokonywanie porównań między państwami członkowskimi i odzwierciedlenie krótkoterminowych, strukturalnych i średnioterminowych tendencji*. Komisja *ustala* orientacyjne dolne i górne wartości progowe tych wskaźników – *w odpowiednich przypadkach symetryczne* – które służą jako poziomy ostrzegawcze. *Tabela wskaźników, a zwłaszcza progowe wartości ostrzegawcze, są zróżnicowane dla państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi cechami unii gospodarczej i walutowej oraz stosowną sytuacją gospodarczą. Wskaźniki i progi odzwierciedlają proces konwergencji zachodzący między państwami członkowskimi. Przekroczenie dolnego lub górnego progu prowadzi jedynie – w odpowiednich przypadkach – do ściślejszego nadzoru za pomocą szczegółowej oceny.*

2a. W trakcie opracowywania wskaźników dotyczących stabilności rynku finansowego w należytym stopniu uwzględnia się prace Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.

2b. W odniesieniu do opracowywanych wskaźników dotyczących stabilności rynków finansowych przeprowadza się konsultacje z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego.

█

3a. W odniesieniu do wskaźników dotyczących rynków pracy i spraw społecznych przeprowadza się konsultacje z Komitetem Ochrony Socjalnej zgodnie z art. 154 ust. 2 i art. 160 TFUE.

3b. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. -12b ustanawiające wykaz odpowiednich wskaźników, które należy ująć w tabeli. Wykaz wskaźników powinien obejmować następujące zestawy wskaźników (nie ograniczając się do nich):

a) zaburzenia równowagi wewnętrznej, obejmujące dług prywatny i publiczny, poziom wynagrodzenia oraz wartości zysku jednostkowego, a także wskaźniki dotyczące wydajności pracy, zasobów i kapitału; publiczne i prywatne wydatki na badania naukowe i rozwój; stopy bezrobocia i zmiany tych stóp, zmiany cen aktywów (na rynku nieruchomości i rynkach finansowych);

b) zaburzenia równowagi zewnętrznej, w tym: rzeczywista stopa wzrostu PKB, średnia krocząca z pięciu lat realnego wzrostu porównawczego; bilans obrotów bieżących ze szczególnym uwzględnieniem jego składowej energetycznej; pozycja bezpośrednich inwestycji zagranicznych netto; zmiany udziałów w rynkach eksportowych wewnątrz UE i poza nią;

4. Komisja regularnie ocenia adekwatność tabeli wskaźników, w tym jej skład, ustalone wartości progowe i przyjętą metodykę, i **przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. -12b**, w razie potrzeby **dostosowując** tabelę w celu utrzymania lub zwiększenia jej potencjału w zakresie wykrywania narastających zaburzeń równowagi i monitorowania ich rozwoju. Zmiany w zakresie metodyki stanowiącej podstawę tabeli wskaźników oraz w zakresie jej składu i odpowiednich wartości progowych podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 4

Mechanizm ostrzegania

1. Komisja **przed każdym okresem planowania budżetowego i** przynajmniej raz do roku aktualizuje wartości wskaźników w tabeli dla poszczególnych państw członkowskich. Zaktualizowaną tabelę wskaźników podaje się do wiadomości publicznej.

2. Publikacji **zaktualizowanych wartości i wskaźników** w tabeli wskaźników towarzyszy sprawozdanie Komisji zawierające **rzetelną** ocenę gospodarczo-finansową – **w tym ocenę rozwoju zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii – i przedstawiające wskaźniki** w odpowiedniej perspektywie. **Bierze się pod uwagę najlepsze praktyki.** W sprawozdaniu stwierdza się również, czy przekroczenie dolnych lub górnych wartości progowych w jednym lub kilku państwach członkowskich oznacza narastanie zaburzeń równowagi **w danym państwie członkowskim, w innym państwie członkowskim lub w całej Unii. Bierze się pod uwagę wszystkie dostępne informacje, a z tabeli nie wyciąga się wniosków tylko w oparciu o same wskaźniki.**

3. W sprawozdaniu wskazuje się państwa członkowskie, w których zdaniem Komisji **mogą występować** zaburzenia równowagi **makroekonomicznej** lub **które mogą być na nie narażone.**

3a. Sprawozdanie jest w odpowiednim czasie przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, jego właściwym komisjom oraz europejskim partnerom społecznym.

4. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 121 ust. 3 **TFUE** Rada omawia sprawozdanie Komisji i przyjmuje konkluzje na jego temat. **Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może organizować debaty publiczne na temat sprawozdania Komisji.** Eurogrupa omawia sprawozdanie w zakresie, w jakim dotyczy ono – bezpośrednio lub pośrednio – państw członkowskich, których walutą jest euro. **Rada może odrzucić to sprawozdanie większością kwalifikowaną w ciągu 10 dni. Nadmierne zaburzenie równowagi powinno również spowodować w stosownych przypadkach zaangażowanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego i/lub odpowiedniego Europejskiego Organu Nadzoru.**

4a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi integralną część procedur, analiz i zaleceń w ramach europejskiego semestru koordynacji polityki gospodarczej, opisanych w rozdziale 1-A rozporządzenia (WE) nr 1466/97 (europejski semestr), i jest z nimi w pełni spójne.

4b. W razie wystąpienia sytuacji kryzysowej procedura określona w ust. 1-4a jest odpowiednio dostosowywana i należycie uwzględniona w kolejnym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 5
Szczegółowa ocena sytuacji

1. Uwzględniając wynik dyskusji w *Parlamencie Europejskim*, Radzie i eurogrupie, o których mowa w art. 4 ust. 4, Komisja przygotowuje szczegółową ocenę sytuacji w każdym państwie członkowskim, w którym jej zdaniem *mogą wystąpić* zaburzenia równowagi lub *które może być na nie narażone*. Opracowanie to *stanowi standardową procedurę*. *Obejmuje ono* ocenę, czy w *danych państwach członkowskich* występują zaburzenia równowagi, czy stanowią one nadmierne zaburzenia równowagi, *na ile są one poważne i jakie powiązania występują między państwami członkowskimi*. *Szczegółowa ocena opiera się na dokładnych badaniach konkretnej sytuacji danego państwa członkowskiego, w szczególności na różnych pozycjach początkowych państw członkowskich; powinna analizować szereg różnych zmiennych ekonomicznych, a w jej ramach należy uwzględnić krajową specyfikę dotyczącą stosunków pracy i dialogu społecznego. Ocenie towarzyszą inspekcje nadzoru w danym państwie członkowskim, prowadzone przy współpracy z EBC, jeżeli walutą tego państwa jest euro lub państwo to uczestniczy w ERM II zgodnie z art. -12.*

2. Szczegółową ocenę sytuacji podaje się do wiadomości publicznej. Uwzględnia się w niej w szczególności:

- (a) w stosownych przypadkach – **■** zalecenia lub wezwania przyjęte zgodnie z art. 121, 126 i 148 *TFUE* oraz na mocy art. 6, 7, 8 i 10 niniejszego rozporządzenia, **oraz konsekwencje takich zaleceń**;
- (aa) **źródło wykrytych zaburzeń równowagi, w tym głębokie wzajemne powiązania handlowe i finansowe między państwami członkowskimi, skutki uboczne krajowych strategii gospodarczych oraz asymetryczny wpływ polityki Unii i strefy euro**;
- (ab) **wyjątkową sytuację gospodarczą mogącą powodować lub pogłębiać takie zaburzenia równowagi**;
- (b) intencje polityczne danego państwa członkowskiego, zapisane w jego programie stabilności lub konwergencji oraz w jego krajowym programie reform;
- (ba) **wskaźniki związane z unijną strategią na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Wskaźniki te koncentrują się na następujących kwestiach: zatrudnienie (w tym bezrobocie długoterminowe i bezrobocie wśród młodzieży), innowacje, edukacja, integracja społeczna, klimat i energia**;
- (c) **wszelkie ostrzeżenia lub zalecenia wydane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego odnoszące się do ryzyka systemowego, które dotyczą danego państwa członkowskiego lub są do niego kierowane. Należy przestrzegać zasady poufności Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.**

2a. W normalnych okolicznościach wyniki szczegółowej oceny są przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 6 Działania prewencyjne

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym *Parlament Europejski i Radę, a jeśli zaburzenia równowagi są związane z wydarzeniami w innym państwie członkowskim, informuje również to państwo*. Rada może na zalecenie Komisji skierować do danego państwa członkowskiego konieczne zalecenia zgodnie z procedurą określoną w art. 121 ust. 2 *TFUE*. *Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów*.

2. O swoich zaleceniach Rada informuje Parlament Europejski. Zalecenia Rady podaje się do wiadomości publicznej.

2a. Zalecenia Rady i Komisji nie dotyczą takich obszarów, jak kształtowanie plac, które wyraźnie wykraczają poza zakres odpowiedzialności Unii. Rada i Komisja przykładają największą wagę do krajowych praktyk i tradycji na rynku pracy, które powinny być podstawą w określaniu wszystkich zaleceń, które mają wpływ na obowiązki partnerów społecznych lub ich wyjątkową pozycję w dialogu społecznym.

3. *Na podstawie wniosku Komisji* Rada dokonuje przeglądu tych zaleceń *przynajmniej raz w roku i przed każdym okresem planowania budżetowego, a* w stosownych przypadkach może je zmienić zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ III PROCEDURA NADMIERNEGO ZABURZENIA RÓWNOWAGI

Artykuł 7 Wszczęcie procedury nadmiernego zaburzenia równowagi

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym *Parlament Europejski i Radę. Jeśli zaburzenia równowagi są związane z rozwojem gospodarczym lub finansowym w innym państwie członkowskim, państwo to również jest informowane. Komisja informuje również odpowiednie europejskie organy nadzoru oraz Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, które podejmują niezbędne działania*.

2. Rada może na zalecenie Komisji *i przy uwzględnieniu debaty publicznej w Parlamencie Europejskim* przyjąć zalecenia zgodnie z art. 121 ust. 4 *TFUE*, w których stwierdza istnienie nadmiernych zaburzeń równowagi i zaleca danemu państwu członkowskiemu podjęcie działań naprawczych. *Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie*.

W zaleceniach wskazuje się charakter zaburzeń równowagi oraz określa się *zestaw zaleceń politycznych, do jakich należy się zastosować, a także* termin, w którym dane *państwa* członkowskie *muszą przedłożyć plan działań naprawczych*. Zgodnie z art. 121 ust. 4 *TFUE* Rada może podać swoje zalecenia do wiadomości publicznej.

Artykuł 8 Plan działań naprawczych

1. Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęto procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, przedstawia Radzie i Komisji plan działań naprawczych **w oparciu o zalecenia wydane zgodnie z art. 7 i w terminie w nich określonym, ale nie później niż dwa miesiące po przyjęciu danego zalecenia**. W planie działań naprawczych określa się konkretne działania, jakie dane państwo członkowskie realizuje lub zamierza realizować, oraz zamieszcza się harmonogram ich realizacji. **Plan działań naprawczych bierze pod uwagę skutki społeczne tych działań politycznych i jest zgodny z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia**.

1a. Plan działań naprawczych jest spójny z paktem stabilności i wzrostu, programami stabilności i konwergencji oraz krajowymi programami reform, a także ze średnio- i długoterminowymi celami, a mianowicie konwergencją i strategią Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

2. W terminie dwóch miesięcy od przedstawienia planu działań naprawczych Rada dokonuje jego oceny na podstawie sprawozdania Komisji. Jeśli plan zostaje uznany za wystarczający, Rada na podstawie wniosku Komisji **zatwierdza go w drodze zalecenia, które wymienia konkretne wymagane działania i terminy ich podjęcia, oraz ustanawia harmonogram nadzoru, zwracając należytą uwagę na kanały przekazywania informacji i uwzględniając fakt, że od momentu przyjęcia działania naprawczego do faktycznego usunięcia zaburzeń równowagi może upłynąć wiele czasu**.

Jeżeli podjęte lub przewidziane w planie działania lub harmonogram ich realizacji zostają uznane za niewystarczające do realizacji zaleceń, Rada na podstawie wniosku Komisji **przyjmuje zalecenie dla danego państwa członkowskiego, w którym wzywa je do przedłożenia nowego planu działań naprawczych, zasadniczo w terminie dwóch miesięcy**. Nowy plan działań naprawczych podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w niniejszym ustępie.

Uznaje się, że wnioski Komisji zostały przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od ich przyjęcia przez Komisję Rada nie postanowi ich odrzucić kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie.

3. Plan działań naprawczych, sprawozdanie Komisji oraz wezwanie Rady, o którym mowa w ust. 2, podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 9 Monitorowanie działań naprawczych

1. Komisja monitoruje realizację planu działań naprawczych przez dane państwo członkowskie. W tym celu państwo to regularnie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdania z postępów, z częstotliwością określoną przez Radę w zaleceniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

Po przedstawieniu sprawozdania z postępów przez dane państwo członkowskie przewodniczący eurogrupy i właściwy komisarz składają sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

2. Rada podaje do wiadomości publicznej sprawozdania z postępów składane przez państwa członkowskie.
3. W ramach monitorowania realizacji planu działań naprawczych przez dane państwo członkowskie Komisja *przeprowadza* w nim inspekcje nadzoru, *a gdy inspekcje te dotyczą państw członkowskich, których walutą jest euro, lub państw członkowskich uczestniczących w ERM II, są one prowadzone wraz z EBC. Celem tych inspekcji jest uzyskanie szczegółowego i zrównoważonego obrazu sytuacji makroekonomicznej. Dlatego też w odpowiednich przypadkach do dialogu należy aktywnie włączać partnerów społecznych i inne zainteresowane podmioty na szczeblu krajowym.*
4. W przypadku *istotnej, poważnej* zmiany sytuacji gospodarczej *spowodowanej przyczynami będącymi poza kontrolą danego państwa członkowskiego* Rada może na zalecenie Komisji zmienić zalecenia przyjęte na mocy art. 7, postępując zgodnie z procedurą określoną w tym samym artykule. Dane państwo członkowskie przedstawia zmieniony plan działań naprawczych, który podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w art. 8.

Artykuł 10

Ocena działań naprawczych

1. Na podstawie sprawozdania Komisji Rada *ocenia*, czy dane państwo członkowskie podjęło zalecane działania naprawcze *zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 8 ust. 2.*

1a. Na mocy art. 121 ust. 3 TFUE Komisja sporządza dodatkowe sprawozdanie, w ramach którego dokonuje oceny tego, czy intensywność zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii się zmniejszyła, biorąc pod uwagę niektóre z ogólnounijnych aspektów, takie jak popyt w Unii, możliwości rynkowe, warunki kredytowe, przestrzeń podatkowa dla inwestycji, wsparcie finansowe dla regionów będących w fazie „nadrabiania zaległości” itp. Uznaje się, że sprawozdanie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów.

2. Sprawozdanie Komisji podaje się do wiadomości publicznej.

3. Rada *dokonuje oceny* w terminie wyznaczonym w swoich zaleceniach przyjętych zgodnie z *art. 8 ust. 2. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.*

4. W przypadku uznania, że dane państwo członkowskie nie podjęło zaleconych działań naprawczych, Rada na *wniosek* Komisji przyjmuje *zalecenie, w którym stwierdza fakt niepodjęcia zaleconych działań* i wyznacza nowy termin na podjęcie działań naprawczych **█** *Komisja daje państwu członkowskiemu możliwość wyjaśnienia faktu niepodjęcia działań w ciągu dziesięciu dni. Wydając zalecenie, Komisja bierze pod uwagę wyjaśnienie państwa członkowskiego. Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie postanowi odrzucić go kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie.*

4a. Zgodnie z zaleceniem Komisji na mocy ust. 4 Rada przyjmuje zmienione zalecenia zgodnie z art. 7, wyznaczając dalszy termin działań naprawczych podlegających kolejnej ocenie zgodnie z niniejszym artykułem.

5. W przypadku gdy Rada *na zalecenie Komisji* uzna, że dane państwo członkowskie podjęło zalecone działania naprawcze, procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi zawiesza się. *W dalszym ciągu trwa monitorowanie zgodnie z harmonogramem przyjętym w ramach zaleceń zgodnie z art. 8 ust. 2. Rada podaje do wiadomości publicznej powody zawieszenia procedury, dostrzegając działania naprawcze podjęte przez państwo członkowskie. Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie postanowi odrzucić go kwalifikowaną większością głosów.*

5a. W przypadku gdy Rada – na zalecenie Komisji zgodnie z ust. 10 ust. 4 lub art. 8 ust. 2 – uzna, że dane państwo członkowskie nie podjęło zaleconych działań naprawczych, decyzja Rady staje się wykonalna zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../2011.

6. Rada regularnie weryfikuje stan zawieszenia procedury wobec danych państw członkowskich, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1-5.

Artykuł 11

Zamknięcie procedury nadmiernego zaburzenia równowagi

Procedura nadmiernego zaburzenia równowagi zostaje zamknięta po tym, jak Rada na zalecenie Komisji stwierdzi, że w danym państwie członkowskim nie występują już nadmierne zaburzenia równowagi *w rozumieniu art. 2 lit. b).*

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11a

Spotkania międzyparlamentarne

W przypadku wezwania do zorganizowania spotkania między właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i państwem członkowskim, mającego na celu wyjaśnienie stanowiska, wymaganych działań lub odstępstwa od wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, spotkanie to zostaje zorganizowane pod auspicjami jednej z poniższych instytucji:

(a) Parlamentu Europejskiego;

(b) parlamentu państwa członkowskiego; lub

(c) parlamentu kraju sprawującego prezydencję rotacyjną.

Artykuł -12
Wizyty konsultacyjne i nadzorcze

- 1. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia Komisja dba o prowadzenie stałych konsultacji z organami państw członkowskich. W tym celu Komisja przeprowadza we wszystkich państwach członkowskich wizyty z myślą o prowadzeniu regularnych konsultacji, a także – w odpowiednich przypadkach – nadzoru.*
 - 2. W stosownych przypadkach Komisja przekazuje danym państwom członkowskim wstępne ustalenia z wizyt konsultacyjnych lub nadzorczych, aby państwa te ustosunkowały się do tych wizyt.*
 - 3. W ramach wizyt konsultacyjnych Komisja analizuje bieżącą sytuację gospodarczą w danym państwie członkowskim i rozpoznaje zagrożenia lub potencjalne trudności związane z realizacją celów niniejszego rozporządzenia.*
 - 4. W ramach wizyt nadzorczych Komisja monitoruje procesy i sprawdza, czy podjęto działania w myśl decyzji Rady lub Komisji zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia.*
- Wizyty nadzorcze przeprowadza się każdorazowo w przypadku wydania zaleceń. Komisja może zaprosić do udziału w wizytach nadzorczych przedstawicieli EBC lub innych właściwych instytucji.*
- 5. Komisja regularnie informuje Komitet Ekonomiczno-Finansowy o ustaleniach z wizyt konsultacyjnych i nadzorczych.*
 - 6. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia przeprowadzenia wizyt konsultacyjnych i nadzorczych. Na wniosek Komisji oraz na zasadzie dobrowolności państwa członkowskie udzielają wsparcia za pośrednictwem wszystkich odpowiednich organów krajowych w przygotowaniu i przeprowadzeniu wizyt konsultacyjnych i nadzorczych.*

Artykuł -12a

Dialog na temat zaburzeń równowagi makroekonomicznej i nadzoru budżetowego

Aby wzmocnić dialog między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z jednej strony, a parlamentami państw członkowskich, ich rządami i innymi właściwymi organami państw członkowskich z drugiej strony, oraz aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może organizować publiczne debaty na temat nadzoru makroekonomicznego i budżetowego stosowanego przez Radę i Komisję.

Artykuł -12b
Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3b i 4, przyznaje się Komisji na okres czterech lat od dnia ...^{}. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany odnawiane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się temu odnowieniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.*

3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3b i 4. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Odwołanie wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie w niej określonym. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 3 ust. 3b i 4 wchodzi w życie tylko pod warunkiem, że w terminie trzech miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Okres ten jest wydłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł -12c
Klauzula przeglądu

1. Do dnia ...^{**} i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

(a) tego, czy przy pomocy wskaźników i wartości progowych z tabeli udało się wykryć powstające zaburzenia równowagi oraz monitorować ich rozwój;

(b) postępów dotyczących skutecznej koordynacji strategii polityki gospodarczej zgodnie z TFUE.

2. Sprawozdanie wraz z wszelkimi dołączonymi doń wnioskami przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 12
Wejście w życie

^{*} Dz.U.: proszę wstawić datę: data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

^{**} Dz.U.: proszę wstawić datę: xxx lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 12a
Sprawozdanie

1. Każdego roku po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu.

2. Sprawozdanie wraz z wszelkimi dołączonymi doń wnioskami przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w kontekście europejskiego okresu oceny.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

